

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan man kan sikre at alle børn i Grønland, der er i førskolealderen bliver tilbudt pædagogisk udviklende dagtilbud.

(Inuit Ataqatigiits Inatsisartutgruppe)

Tak til forslagsstilleren for at tage emnet op, det er et vigtigt emne at få debatteret.

Pædagogiske udviklende dagtilbud er absolut at ønske for alle vore børn i førskolealderen. Vi finder det dog vanskeligt at give en løsning på, hvordan vi sikrer udviklende dagtilbud alle steder i landet - altså hvordan vi sikrer en praktisk løsning, som når hele vejen rundt. I disse tider, er det vigtigt at når vi indfører tiltag og tager beslutninger politisk, at vi sikrer disse er korrekte og tilstrækkelige første gang vi udfører beslutninger, og at de kan administreres i praksis, samt er til at udføre i samarbejde med vore borgere.

Det glæder os derfor at Naalakkersuisut i samarbejde med kommunerne er i gang med en kortlægning af området, det gør at vi kan debattere det mere kvalificeret fremover, både med hensyn til rammer for børn i hele landet, samt uddannelse, efteruddannelse og kompetencemæssigt at kortlægge pædagogerne, eller de ufaglærte der arbejder med førskoleområdet og børn i disse pasningstilbud.

Demokraterne vil gerne, at der skal lyde en stor ros til blandt andre Perorsaanermik Ilinniarfik/Pædagogisk Seminarium, samt Peqqisaanermik Ilinniarfik for, altid at tilpasse, udvikle og tilbyde relevante kurser, uddannelser og nytænke på de pædagogiske, og sundhedsfaglige uddannelser i landet. Det er både givtigt og positivt at de arbejder så målrettet med at uddanne og opkvalificere vort personale i landet.

Børn har brug for pædagogisk udviklende pasningstilbud, men vi mener at vi også må indtænke den grønlandske kultur i dette arbejde. Mange børn passes hjemme de første leveår, nogle helt indtil skolealderen. Mange passes af familien både forældre og bedsteforældre, kusiner og onkler, og det offentlige er især på de små steder, ude med tilbud der mest minder om opbevaring, hvorfor familie-løsningen ikke altid er dårlig.

Det offentlige har dog også behov for at have kontakt med børnefamilier i landet – så tidligt som muligt, således forældre der er udsatte, eller kan risikere at blive udsatte hjælpes og følges helt til dørs allerede fra de første og afgørende år af barnets udvikling, hvorfor Demokraterne henstiller særligt til Naalakkersuisut om, at være opmærksomme på disse gruppers kommunikation med, og kontakt til det offentlige.

Demokraterne kan derudover sagtens forestille sig, at man i de mindre byer og bygder kunne lave nogle tilbud for forældre, nybagte mødre og fædre, om at komme ind og bidrage på de pasningssteder der er for deres små børn. Altså at forældre også deltager i samarbejde med institutionerne, om, at have samvær med børnene, og være med til at udvikle stederne til gode institutioner og give institutionerne eller pasningsstederne inspiration og støtte omkring deres barn. Dette giver især mening på de små steder.

Forældrene kan derved indfase adskillelsen fra de små, under deres barsel – og aktivt involvere sig i barnets hverdag inden de skal give helt slip på de små, og institutionerne kan få et tæt samarbejde med forældre allerede fra starten af.

Vi må erkende at vi ikke kan tvinge folk til at uddanne sig som pædagoger, men gør vi uddannelse, kurser og opkvalificering tilgængelige i alle landets afkroge, så er der mulighed for at opnå det ønskede resultat, og det kræver langsigtet planlægning og strategiske mål fra både kommunerne og Naalakkersuisut på dette område. Et arbejde der er i gang allerede.

Det er Demokraterne magtpåliggende at der sker en skærpelse af undervisningen af personale – også ufaglært, i alle bygder også, omkring underretningspligt som omhandler tegn på omsorgssvigt, tegn på misrøgt, tegn på mistro i dette arbejde omkring udviklingen af pædagogiske udviklende dagtilbud samt uddannelse, opkvalificeringskurser mm. inden for området.

Det er meget, meget vigtigt at når der sker overgreb på vores små børns liv og rettigheder, at det opdages med det samme, og at der efter underretninger sker foranstaltninger i forhold til familierne og barnet eller børnene med det samme.

Børnene er vor vigtigste ressource i landet, og det er ikke alene et spørgsmål om pædagogisk udvikling, selv om dette naturligvis er vigtigt, men i høj grad også et spørgsmål om at forældrene er klare til at være forældre eller skal have støtte.

Vi skal også i dette arbejde pege på, at ældre i vort land har en masse erfaring at byde på, og måske ligesom i Nunavut, kan indgå i en beroligende og tilpassende rolle i samfundet, og især omkring børn og unge.

Sidst, men ikke mindst, skal vi pege på, at der bør være elementer fra vor kultur, fra naturen og fra pædagogik med i arbejdet med børn i førskolealderen. Når det så er sagt, er vi også klar over, at vi er nødt til at tænke uden for boksen i dette tilfælde, da nogle dagtilbud i landet huser meget få børn, og derfor af natur ikke kan være lige så store og have lige så mange kompetencer i huset som man ville kunne større steder.

Vi håber, at øget digitalisering, kurser og efteruddannelse kan være en del af svaret på, at alle børn i landet har mulighed for pædagogisk udviklende dagtilbud.

Det glæder os som sagt, at Naalakkersuisut i samarbejde med kommunerne her er på forkant med dette forslag, og er i gang med at kortlægge og analysere området – både med hensyn til rammer og uddannelse af personale, og vi afventer spændt resultaterne af dette arbejde.

Vi håber at forslagsstillere og Naalakkersuisut i dag inspireres af debatten og glæder os til fremtidigt samarbejde om at udvikle dette område til gavn for vore børn i landet.